Diari de la neu, 13/04/20

Esquiades perdudes en un dilluns de Pasqua

Esquí de primavera a la Cerdanya *Autor/a: Diaridelaneu.cat*

Avui és un Dilluns de Pasqua estrany. Molt estrany. Avui no hem pogut esquiar. Ni veurem operació tornada per la tele. Però si hem de ser honestos, la majoria dels esquiadors habituals tampoc ho hauríem fet.

Fa just un any, pel Dilluns de Pasqua de 2019, vaig escriure que per mi aquest dia és un dels dies tristos de la temporada d'esquí. Normalment hi ha poc ambient a pistes. No hi ha nens i no se sent cridòria ni alegria. Si a sobre la "mèteo" es mostra amb un cel encapotat, ens trobem que a la una de la tarda a pistes ja no hi queda ni el "tato".

El Dilluns de Pasqua és un dels dies senyalats en vermell en el calendari de l'esquiador. Per a molts és el darrer dia de la temporada de neu en el seu calendari particular. És aquella data a partir de la qual ja només els "malalts de neu" ens continuem veient les cares a pistes. Ens les veiem a les estacions que estiguin obertes, és clar, que normalment són Masella i Arcalís. Però avui aquest dia sovint "desaprofitat" l'he trobat a faltar com mai abans.

A partir del Dilluns de Pasqua les dues estacions esmentades funcionen com a reductes de la resistència. Aguanten, o ho intenten, fins a l'1 de maig, si les condicions de neu ho permeten, és clar. Ús sona, oi, aquesta frase: "quan les condicions de neu ho permetin" o "mentre les condicions de neu ho permetin". Però aquest any ni això. Enguany ja ens podem oblidar d'esquiar en els pròxims 15 dies. Però, i més enllà de l'1 de maig?

Covid-19 a banda, confinament a banda, estat d'alarma a banda i per molt que nevi, les pistes ja fa dies que no es trepitgen. I la neu, quan no es trepitja, es fon i degrada ràpidament. Suposant que demà mateix "Sant Confinament" i

"Sant Estat d'Alarma" es posessin d'acord per acabar de cop i volta amb la Covid-19, ja no esquiaríem ni a Masella ni a Arcalís. Això sí, fora les estacions potser encara hi hauria alguna esperança per foquejar en alguna cara nord en cotes altes. I ja no us explico si en els propers dies arribessin noves nevades.

Tot i l'estat de desànim amb què vivim aquests dies els malalts de neu, encara hi ha alguna possibilitat i carambola que ens podria permetre esquiar a mitjans de maig. Les previsions més optimistes permeten pensar que a partir del diumenge 10 de maig hi podria haver un canvi d'actitud en el tipus de confinament que estem vivint. Quants de nosaltres no hem esquiat fins i tot a finals de maig en alguna raconada de neu?

De moment demà dimarts un bon nombre de treballadors tornaran a la feina. I en alguns països ja es permet practicar esport de forma individual. I col·lectiva a Alemanya, on es reprenent els entrenaments de futbol. Amb limitacions i mesures preventives, cert. A més, el ritme de contagis sembla que està baixant. Són bones notícies, es miri com es miri i venint d'on venim des del passat 14 de març.

Així doncs, per si de cas, i com a mínim, no donem encara la temporada d'esquí de muntanya per acabada. Potser arriba el moment de recordar, ara més que mai, que la temporada de neu no l'hauria de marcar el calendari, en concret un estrany Dilluns de Pasqua com el d'avui, sinó que deixar d'esquiar s'hauria de fer quan ja no queda gens de neu.

Però mentre n'hi hagi per fer-hi uns pocs però intensos girs, la temporada no es pot donar per acabada.

Avui més que mai, tenint present el que per a molts hauria estat el darrer dia d'esquí de la temporada, pensant en les moltes esquiades perdudes en molts dilluns de Pasqua, i potser per això valorant més que mai un dia a la muntanya, no donem la temporada per "finiquitada".

La primavera és tradicionalment la millor època de l'any per a l'esquí de muntanya. Potser encara hi serem a temps. Per si de cas...

#noguardiselsesquis #esquideprimavera #esquidemuntanya